

Magnus Heunicke (S):

Spørgsmålet handler i al sin enkelthed om ét begreb, nemlig griskhed – griskhed, som vi har været vidne til, ved at topchefer i det private erhvervsliv har kunnet få millionbonusser blot for at gå på arbejde hver dag, mens de i øvrigt skar ned på medarbejderstaben og gennemførte rationaliseringer og besparelser. Den griskhed har vi kunnet se, og det er en griskhed, som vi i Socialdemokratiet er forargede over.

Men det, der så bringer mig til at spørge finansministeren, er jo, at nu er denne griskhed, denne tendens med millionbonusser, også rykket over i de selskaber, hvor staten har medejerskab, nemlig Københavns Lufthavne. De fire medlemmer af direktionen, de fire chefer, fik sidste år en bonus og løn på tilsammen 98,7 mio. kr., altså næsten 100 mio. kr. til fire mand for at passe deres arbejde på 1 år. Og der er det, ministeren i et svar til mig siger, at en sådan bonus ikke er uproblematisk, og det vil jeg selvfølgelig gerne have ministeren til at uddybe.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg går da ud fra, at jeg er enig med hr. Magnus Heunicke i, at den ikke er uproblematisk. Det er jo det, jeg siger. Og jeg går også ud fra, at hr. Magnus Heunicke er enig i, at det er en gammel sag. Det er jo mere end et år siden, at det kom frem som en melding fra bestyrelsen og fra den nuværende hovedaktionær i lufthavnen, Macquarie, det australske selskab, at der var indgået en sådan aftale med bestyrelsen, og også dengang, i november 2005, stillede Folketingets Finansudvalg mig spørgsmål, som jeg også svarede på. Så jeg vil bare sige, det jo altså er en gammel sag, som af en eller anden grund er interessant stadig væk.

Så spørger man i det mundtlige spørgsmål, der stilles, om, hvad det egentlig er, der er gjort ved det. Der er det at sige til det, at sådan som lovgivningen er, har staten jo som mindretalsaktionær i selskabet, som er børsnoteret, ikke krav på at blive inddraget i de aftaler, der indgås mellem en bestyrelse og en direktion. Man skal huske, at staten jo ikke ejer lufthavnen. Den er solgt. Så vi er mindretalsaktionærer. Det har så gjort, at vi i begyndelsen af februar sendte et lovforslag i høring – det er det, vi kan gøre i dansk lovgivning – der skal sikre, at før man indgår sådanne aftaler, skal man i ejerkredsen, altså på det, der hedder en generalforsamling, få vedtaget de retningslinjer, der kan gælde i et selskab, og som bestyrelse og direktion arbejder ef-

ter, og det lovforslag er i øvrigt fremsat nu. Det er det, vi egentlig kan gøre.

Kl. 13.35

Vi ejer ikke lufthavnen, den er solgt; vi er mindretalsaktionærer. Så det, man kunne gøre, var altså at sige: Jamen så lad os sælge de aktier, vi har. Det vil jeg blot advare imod, for årsagen til, at jeg hele tiden har fastholdt, at vi ikke vil sælge dem, er, at vi har aktier, for at man ikke kan ændre de vedtægter, der gælder for lufthavnen. Det er den mulighed, vi har.

Man kan altså ikke gøre det, som de egentlig gerne ville, nemlig afnotere selskabet på Børsen bagefter for at rekapitalisere det, eller det vil sige gældstynge selskabet. Det kan man ikke umiddelbart med de vedtægter, der gælder, og de kan ikke ændres, og det er forklaringen på, at vi stadig har aktier. For hvis ikke man er enig i det, selskabet ellers gør, er det normalt sådan, at så må man sælge sine aktier. Men her har vi en national interesse i, at man ikke kan ændre vedtægterne for den store lufthavn. Men vi ejer den ikke.

Magnus Heunicke (S):

Vi giver selvfølgelig fuld opbakning til, at vi skal beholde den aktieandel, som vi nu har. Og det er jo også rigtigt nok, som ministeren siger, at nu er det sket, pengene er delt ud. Jeg har endda set, at direktørerne har købt dyre Jaguarer og andet for deres penge – det har jeg kunnet læse i dagspressen. Så de penge kan vi jo ikke få ind igen.

Men det er jo vigtigt at sige: Kunne vi have gjort noget for at forhindre det? Tidligere havde Danmark jo repræsentanter i bestyrelsen, det har vi så ikke længere. Men ministeren satte to repræsentanter, mener jeg det var, i bestyrelsen, som jo har måttet godkende de kontrakter, som direktørerne var ansat under, og i de kontrakter stod der jo netop, at der var en klausul om, at man kunne sige op med dags varsel, hvis der kom nye ejere. Og det var så den klausul, som gjorde, at man fik millionbonussen.

Kan ministeren bekræfte, at det altså hænger sådan sammen, at de af ham indsatte bestyrelsesmedlemmer har godkendt forudsætningerne for at give millionbonussen?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er det sådan, at der er stillet et andet spørgsmål, og der vil jeg meget gerne redegøre for, hvordan det rent faktisk er.

Den 75-millioner-kroners-bonus er regeringen bekendt med, ligesom alle andre er på det